

[Johs. Hansen.]

har maattet give Afkald paa de oprindelige Paragraffer om Brændselshjælpen. Se, naar vi har gjort alt dette for til Gengæld kun at opnaa, hvad det foreliggende Lovforslag byder os, er det, fordi vi i Virkeligheden har følt, at vi overfor dette Forslag har staaet i en Tvangssituation. Vi har haft Valget mellem at tage det, vi kunde opnaa ved Forhandling med de to Oppositionspartier, eller intet at faa, og vi har ment, at naar Situationen var saaledes, skyldte vi de gamle Aldersrentenydere at tage det, der kunde opnaas, selv om det kun er en lille Procent af det, som det oprindelige Lovforslag bød paa.

Jeg vil haabe, at det, der er sket i denne Sag, ikke skal være et Varsel om, hvad der vil ske, naar Lovforslaget om Folkeforsikring naar herover, men at vi, naar den Tid kommer, vil kunne opnaa bedre Resultater end det, vi har maattet nøjes med her; og som vi kun har nøjedes med, fordi vi, som jeg allerede har nævnt, befandt os i en Tvangssituation.

Tvede: Efter de udførlige Udtalelser, som den ærede Ordfører har fremsat angaaende Resultatet af den Udvalgsbehandling, vi har haft, har jeg ikke for mit Vedkommende som Medlem af det andet Mindretal ret meget at tilføje. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at vi fra konservativ Side, ganske som det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Johs. Hansen) sagde, egentlig mest havde ønsket, at der overhovedet ikke var foretaget Ændringer, før vi havde set hele det bebudede store Lovforslag vedrørende Sociallovgivningen. Men efter som Forhandlingen skred frem og man kunde naa til en Ændring, hvorved det saa ofte omtalte Brændselsspørgsmaal kunde blive fastlagt, gik ogsaa vi med til, at man paa dette Punkt gjorde en Indsats og derigennem søgte at faa løst Spørgsmaalet for saa antagelig for en Tid at faa Ro om dette Spørgsmaal.

I Henhold hertil er det altsaa, at vi fra vor Side ogsaa kan anbefale det foreliggende Ændringsforslag til Vedtagelse.

Jeppesen (Drusebjerg): Det er med ikke ringe Resignation, mit Parti gaar med til dette Ændringsforslag, men det er rigtigt, som det er blevet anført fra anden Side, at det, der her foreslaas, betegner Grænsen for det i Øjeblikket opnaaelige. Derimod kan jeg ikke give den ærede Ordfører (Bækgaard) Ret i, at Striden om disse Spørgsmaal dermed er endt.

Den er ikke endt, før det Øjeblik kommer, hvor der er opnaaet nogenlunde taalelige Vilkaar for de gamle Aldersrentenydere, og paa flere Omraader trænger den Lovgivning, vi nu har, til betydelige Forbedringer. Men man kunde, som sagt, ikke naa længere i Øjeblikket, og under Hensyn hertil skal jeg paa min Gruppes Vegne anbefale det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker det ærede Udvalg, fordi det trods den fundamentale Uenighed mellem Partierne, der herskede ved første Behandling, dog har naaet et Resultat, selv om jeg maa være enig med Ordførerne for Socialdemokratiet og det radikale Parti om det beklagelige i, at man ikke er naaet til større Imødekommenhed overfor Regeringsforslaget end den, der er vist gennem det foreliggende Ændringsforslag. Man kan i dette Tilfælde ikke sige, at var Behandlingen langvarig, saa svarede Resultatet til de store Anstrengelser. Resultatet er jo ret magert set i Forhold til, hvad der blev foreslaaet, thi som bekendt omfattede det af Folketinget vedtagne Forslag i Overensstemmelse med Regeringens Forslag fire Spørgsmaal, der paa fire Punkter midlertidigt ændrede den gældende Lovgivning om Aldersrente og Invaliderente. Det ændrede Fradragsberegningen ved Aldersrenten og de personlige Tillæg til Aldersrentenydere, foreslog endvidere at yde personlige Tillæg ogsaa til trængende Invaliderrentenydere og til dem, der faar Understøttelse efter Fattiglovens § 63, og indførte endelig som det fjerde Brændselshjælp til de forskellige Kategorier.

Som det er skildret af Ordføreren for Udvalget, har man ganske undladt eller ganske nægtet at forhandle om forandrede Fradragsregler. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det kedelige eller beklagelige i, at man ikke har gjort det. Jeg synes, det er underligt, at man ikke har villet forhandle, herom, naar Forholdet dog er det, at vel de fleste er enige om, at de gældende Fradragsregler er for stramme og i al Almindelighed ikke kan siges at blive overholdt i det praktiske Liv. Jeg tror derfor ikke, der vilde være sket større Ulykker, heller ikke i Retning af at paadrage det offentlige særlig store Udgifter, om man var gaaet ind i Forhandlinger om Regeringsforslaget med Hensyn til Fradragsreglerne. Endvidere beklager jeg, at man ganske har nægtet at forhandle om personlige Tillæg til Invaliderrentenydere